

κοινὸν τοῦτο ῥητὸν ἐφαρμόζεται κάλλιστα εἰς τὸν ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν τοῦ συρμοῦ τῶν σιδηροδρόμων. Ἀφοῦ ἐνησχολήθησαν εἰς τὸν διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ φωτισμὸν τῆς ὁδοῦ, ἐπειράθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἡλεκτρισμοῦ νὰ

συμπεπυκνωμένου ἀερίοφωτος· ἀλλ' ἡ διανομή τοῦ ἀερίοφωτος ἐν ταῖς διαφόροις ἀμάξαις ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης εἶνε δυσκολώτατον νὰ γείνη ἐπὶ συρμῶν, ἀφ' ὧν συχνάκις ἀφαιροῦσιν ἢ προσθέτουσιν ἀμάξας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΒΙΝΟΣ

(Ἦκε σὺν· 175)

φωτίωσι καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀμαξῶν. Εἶνε γνωστὸν πόσον γλίσχρον εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ φωτίζει αὐτὰς κατὰ τὴν νύκτα, ἢ τὴν διάβασιν ὑπογείου σύριγγος. Ἐντεῦθεν ἐταιρίαί τινές ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀντικατέστησαν τὸ δι' ἐλαίου λυχνίδιον διὰ μυζωτῆρος τρεφομένου ὑπὸ δοχείου πλήρους

διὰ τοῦτο παρητήθη καὶ τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ γενικῆς ἀποθήκης ἀερίοφωτος σύστημα. Ὁ W. Sug' ὅμως ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ὁροφῆς ἐκάστης ἀμάξης κιβώτιον περιέχον φωταέριον λίαν ἰσχυρῶς συμπεπυκνωμένον, καὶ ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐν μακράῃς νυξὶ διατροφὴν τῆς λυχνίας.